

— Не е ли нараняванъ Антонъ Петровъ?

— Не. Нараняванъ е билъ Антонъ Ивановъ, който е грѣкъ отъ Станимака. Той е стоялъ у мене като слуга нѣщо два мѣсеца, но когато го нараниха, той не бѣше вече при мене, защото си излѣзе.

Чл. подиолж. Кутинчевъ: Какви бѣха отношенята ви съ брата ви Димитра: обтѣгнати или не?

Под. Алекс. Караголевъ: Не сж биле добри.

— По какви причини?

— По какви причини ли? Азъ купихъ една къща . . . (не се чуе) едно частно лице ми даде актъ и азъ писахъ къщата само на мое име и тѣ като видѣха, че къщата нѣма да бѣде върху всички, разсърдиха се и почнаха да негодуватъ противъ мене.

— Значи причината е тази къща.

— Да.

— Вий продадохте ли я послѣ или не?

— Азъ съ рѣшение го осждихъ и той като нѣмаше да ми брои паритѣ, земахъ му едно празно мѣсто, което мина пакъ само на мое име, но братията ми казаха, че трѣбва да бѣде общо.

— Другитѣ ви братия имаха ли капиталъ?

— Имаха, но какъвъ . . .

— Тая къща отъ наслѣдство ли имаште или я купихте?

— Азъ я купихъ самичакъ, но тогава, понеже братята ми бѣха малки още, казахъ: нека и тѣ да иматъ нѣщо.

— За колко купихте къщата?

— За 5000 лева.

— Значи вий допускате, че братията ви не сж въ добри отношения съ васъ, защото имъ не дадохте нищо отъ тази къща.

— Да.

— Сега допущате ли вий, че братията ви може да ви клѣветатъ?

— Нѣма нищо невъзможно на тоя свѣтъ.

— Вий пращали ли сте брата си Димитра да отиде въ Спирковия тунелъ да вика нѣкого?

— Не знамъ.

— Георги Кузманова познавате ли?

— Азъ мисля, че е умрѣлъ.